

ЗИНАГӢ ЗУР АСТ

(Авалаш дар саҳ. 3)

- Нагуфтам, ки ту қати нашав! – дод мезанд Саттор. – Катӣ шуда, душа таом вайрон кард. Ойни мардума шиканд, полизса вайрон кунад. Боз ин ду мурги хамсояро...

- Хайр, дигар намекунад.

- Мекунад! Боз мекунад, Мекунӣ? – анбурӯр тоб медихад падар гӯши Техрону Самеъро ва ба рӯҳ дар даҳт торсакӣ мезанд.

- Бас! – байн медароид Мъсумса, – ин қадар ҳам недия.

- Ман чӣ гуфта? – дубо-ло мешавад Газабӣ Саттор, – нагуфтам, ки қатишавӣ

кифо?

Инро гуфта, бо шиддат зозум Мъсумса тело медиҳад. Ва пештӯкӣ ба ҷононе, ки нури коаса та-бак аст, рағба мезанд. Тараққоси баланд. Гулдоне, ки боло ҷононе мистод, бечо шуда, ба сари Мъсумса мадом мезанд. Сараш кафид, вай бехӯз ба замин мекунад.

- Очаҷон! – баланд мешавад фарёди тарсӯрди ба-чагон. Ва онҳо ҳадҳа ба сари мадоми ҳуҷори хобида ҳам мешаванд.

- Мъсумса... як нафас худро гум мекунад Саттор.

Духтӯрҳо.

Саттори рангпираид, ки дар дами дар аст, бо ҷононе он ҳаяд парида: – Чӣ ҳел? – мелӯрасад дар дуктор.

- Алҳол беҳӯз. Ҷиз гуф-тан душвор. Ҳаминаш мав-лум, ки майна зарбай саҳт ҳурдааст.

- Ҳарвонҳо нест, охир?

- Гуфтам-ку, алҳол нома-льум. Ҷаъди ду-се рӯз мав-лум мешавад.

- Духтӯр...

- Ором башед, мо ҳар кore аз дастамон ояд, меку-

нам...

Падару ду писари ҳурд-сол сари мизи таом нишас-таанд. Ҳомӯши хуҷорин. Ко-шӯз ба коас манзанд Сат-тор, вай солҳои холи мекунад.

- Додо, – мегӯяд Техрон.

- Ҳурд, додочон, – ил-

тико мекунад Самеъ.

Бо лабҳанди дардомез: – Заҳра ҳӯрам, – мегӯяд Сат-тор.

...

Ба сурати дар девор ов-зи Мъсумса: – Чӣ кор кар-дам-а? – ба ҳичолат менига-рад Саттор, – чӣ кор карда монданд? Як коро ҳол шавӣ, ман чӣ мекунам? Чӣ ҳел сар мебардорам?

Чӣ ҳел...

Вай, ашик надомад дар дода, ба таасусӣ сар ҷун-бонд, ҷонҳори дард мекунад:

Айб нест? Ик қадар ду-ти ба ҳам душманд? Ҳиджари Фурӯшӣ, бадӯй қунед...

...

Она! – дод мезанд Са-меъ, – Техрон коаскоро шикаст!

«Ходиса рӯй надода!»

Мъсумса ба ҳуш меояд. Бъ-ди ҷониши шифо ёфта, аз бе-

морҳона ҷавоб мешавад, валие Саттор, якбора ба қада-ми пеидава, ба қасалхона мебафтад. Ҷанд дар барбор ҳурӯм мекунад дар вай, таъ-аш аз намефурӯд. Аъзояш сӯзандору қабӯл накарда, ҳолад вазнин шуда, яке...

Мъсумса Самеъро ба ма-

газин мифиристад, ки ҷой

ҳарид орад.

– Маҳ, бачам, ним кило

ҷойи сабз...

- Ба ҳудам-ҷӣ, оча?

- Пул? О, ду рӯз пеш надо-

дам?

- Техронат чӣ қадар пул до-

рад, мединӣ? Ба ман нав ала-

мад, яхмос ҳарид.

- Хайр, маҳ... – Модар боз

даст ба қиса бурда, пул медин-

ӣ ба Самеъ, то ҳам яхмос

бихар, лекин дигар пул нағу-

ӣ. То дигар пул нест.

Самеъ курсанд берун меба-

ројд, валие, аз оғир, онро ба

Техрон алан мединад, қадар,

ба ҳамон ҷӣ: – Бе ман ҷӣ?

- Гӯзаштад, ман ҳам мени-

гадар.

- Бачам, – норизо ба вай

менигард модар, – ҳа гуфта,

бэ дути аз қучо пул ёбам?

Ту қалон, бақал. Агар...

- Самеъо нағз мебинад, –

мебурӯд ҷонҳори ҳурӯ-

манд:

- Ҳайр, мегӯяд Нигор

мамон, – ақли додарзодаҳо

мединад!

- Наҳод... – модар бо

табии ҳоҳидони ҳаҷони

ҷӣ: – Ҳайр, менигард.

- Ҳайр, менигард.